

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Astrologorum de ijs iudicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

num clade, inter se dimicantibus. Similem pro-
dolor ac peiorem eiusdem Imperij cladem, à
Luthero eiusque discipulis illatam nostra ætas
vidit.

Hic silentio præterire non possum tot tamque
admirabiles Eclipses, quæ prodigioso isto sæculo
contigerunt. Fateor equidem ex constanti mo-
tum caelestium lege ista portenta fieri, si quis
tamen causam cur ea Lex ab auctore naturæ san-
cita sit, requirat, & exempla à multis congesta &
longo vsu obseruata diligenter inspiciat, non infi-
ciari poterit nullam vnquam fuisse eclipsin quæ
non suos habuerit effectus. Quum enim hoc mu-
nus luminaribus tribuisset Deus, *ut præssent diei
ac nocti*: Sol tùm fugatis abactisque tenebris, gra-
tia ac diuinis operibus necessaria luce terras per-
funderet, tùm interdum uegeraret & afficeret ter-
rena cuncta lumine, & calore & vivifico; Luna
tùm caliginem noctis nimiam discuteret, tùm ri-
garet diurno calore plusculum desiccata corpora:
si quæ functionem hanc impediret, extincto vel
obumbrato lumine alterutrum, id siq̄ loco acci-
pi voluit ac considerari, non vero contemni ac ri-
deri. sicut ipse dicit, *Erunt vobis in signa*. Certe
priscos non sinè horrore Eclipses aspexisse, & ad
placandam numinis iram, solennes supplicationes
sacrificia & Processiones decreuisse legimus.
Quamdiu vero Sol Mundo huic illuxit, nullo
sæculo plures ac terriores eclipses contigerunt
quam isto de quò loquimur. Dum enim tota Ger-
mania huic ad extirpandam, illinc ad defenden-
dam hæresia arma sumit; Luna tota sædum in
modum ter atra caligine inuoluta fuit; Sol vero
plus deince sui orbis obfuscatus, adeo vt quibus-
dam locis interdum stellæ illuxerint ac conspectæ
sint. Sequenti vero anno MDL. tota Luna terræ
vmbra obscurata fuit, Sole piscium sedem obri-
nente, & ibidem Venere ac Mercurio concurren-
tibus, Marte vero ex Cancro triquetro radio om-
nes feriente.

VI. Quos autem (inquunt Astrologi) concitau-
erint tumultus, quas attulerint mutationes, quos
portenderint religioni opinionum motus ac dis-
sensiones, defectus isti, satis notum est: solis præ-
sertim defectus, quem à cœli culmine inclina-
tùm deductumque in *ἑκκατὰ φθῶν* (f) sub Vir-
ginis sidere, è vestigio conseq̄uebatur Libra, in cœ-
li loco vocatò *Ἰδὸς*, vehens Martem, ab vna par-
te quadrantis Iouis, ab altera trigonis Saturni ex-
positum radijs: qui vterque locus religioni præ-

ficitur, & cœli & Zodiaci: sed libram Astrologi
specialiter Christianæ religioni præsidere volunt;
quæ postea ita exagitata fuit, vt magna pars vix
quidquam ex ea retinere videretur. Infinita pro-
digia, visa horrenda, terribiles cœli aspectus, & o-
stenta, quæ miseræ Germaniæ, nostrarum in Gal-
lia miseriarum fonti, ingentem metum primum,
deinde calamitatem influxerunt, omitto, à Peuce-
ro libro XV. collecta: vt & illud, quod ad Bockel-
heim Hildesiæ oppidum è terra copiosi sanguinis
rius profuxit, & non procul à Mersburgo magna
palus in cruorem versa adeo rubuit, vt immerisa
quæuis tingeret: itemque quod aristæ sanguine
guttatim extillarunt, & paulo ante Mauritij Sax-
onis cum Alberto Brandeburgico conflictum,
cœlū sanguine pluit, Quid multis? Sanguine tùm
omnia plena erant; sanguinem omnia spirabant.
Peuceros ait, existimare se eiusmodi prodigia &
ostenta vel Dei manu vel Angelorum ministerio
formari, ac hominum generi spectanda proponi,
vt ex his quæ ventura sint discamus, nisi cum Epi-
curo sentire quis velit, Mundum fortuito guber-
nari. Illud certum est, religionis schisma quam-
plurima ostenta & prodigia semper præcessisse.
*Antequam VVandali in Africam irruissent, & floren-
tissimas ibi Ecclesias misere affligerent, templum S. Fau-
sti, vt Victor Vticensis scribit, (g) densissimis, & qui-
dem sædum odorem exhalantibus tenebris obtectum
fuit, nulla plane apparente causa quam diuini ira nu-
minis. Quo tempore Henricus IV. Imperator contra
Gregorium VII. Pontificem rebellauit, visa
sunt non procul à Tornaco in patenti campo duo
velut serpentum agmina inter se concurrere &
dimicare. Henrico V. contra Pascalem & Gelasium
schisma faciente, generalis terra motus existisse legitur,
quo plurima templa & adificia fuere prostrata. Et tū
vero mihi consilium non est, seditiones, bella, vr-
biū occupationes, direptiones, instructas acies,
commissa prælia, infinitorum hominum cædes,
regionum & regnorum euastationes prolire per-
sequi, quod hæc omnia ab alijs descripta existunt
(h) integram tamen historiam eorum quæ in Ger-
mania acciderunt, quam potero paucis compre-
hensam lectori ob oculos ponere operæ precium
vide-*

Mm 3
f id est pars cali in Signifero qua totidem partibus in
demersum octiduum punctum signiferi præcessit, quot
partibus in emerfu anaphora ab horoscopo relinquitur te-
ste Bud. de Ass. g. Lib. 2. Sigeb. Anno 1159. h Sigon. l. 10.
de Reg. Italia.

videretur; quod in ijs velut imago quædam videatur sanctissimarum turbatum, quæ non multo post in Francia exorta, florentissimum regnū gravissimè affixerunt. Est enim hominis quum suo ocio tū aliorum patientia abutentis, lectorem longarum iam ante notarum narratione detinere.

DE INITIO BELLII INTER CAROLUM V. IMPERATOREM & PROTESTANTES.

CAPUT XIII.

ARGUMENTUM.

- I. *Tota Germania ad bellum separat.*
- II. *Franciscus I. Galliarum Rex Protestantium conatus Carolo Imperatori aperit.*
- III. *Sleidani mendacium & in Regem Gallie calumnia.*
- IV. *Imperator & Protestantes exercitus conscribunt.*
- V. *Protestantes Imperatori titulum Imperialem denegant.*
- VI. *Bellum etiam indicunt.*

CUM Lutero hæresis Lutherana nequaquæ fuit mortua; ut quæ iam nimis altas radices egerat, & per Principium dissidia, odia & factiones, vulgata hæreseon fulcra & sustentacula, longe lateque fuerat propagata; alijs, Protestantium factioni in dies auferenti, sese adiungentibus, ut de hostibus sese vindicarent; alijs ut in prædæ, quam ex bonis Ecclesiasticorum sperabant, societatem venirent. Nec tamen deerant, qui in tanta rerum omnium perturbatione quum veterem religionem & maiorum sacra, tum obedientiam erga Imperatorem conservare anniterentur. Multi etiam tam vindicandi se quam crescendi studio, (ut in civilibus dissensionibus fieri solet) ab una parte repulsi, ad alteram sese adiungebant; adeo ut vix quisquam esset qui non alterutri, vel Catholicorum vel Protestantium federati esset adscriptus. Validior tamè Protestantium erat factio. Melior Catholicorum, nonnulli occasione vel tēpori vellicabantur, quos à maleficio Imperatoris cohibebat præsentia; e quorum numero fuit Fridericus Palatinus Elector, qui licet Argētorato Paulum Fagium ad novam in ditione sua ordinandas Ecclesias evocasset, rem tamen distulit, & ab armis quam diu bellum duravit, abstinuit. Aliqui etiam

quamvis religionis Catholicæ observantissimi, non tamen quo par erat, ad eam defendendam zelo incumbebant: cui hominum generi Solonis leges infamiam inurēdam statuunt, ijs scilicet qui in bello civili, neutri se parti adiungunt. De Bavariæ Duce sic loquitur in historia sua magnus Alcantaræ Commendator: *Bavaria Dux quamvis esset Catholicus, ita tamen frigide, ne dicam timide agebat, ut diu in suspensio omnes teneret: ex quo Imperatoris conatus plurimum fuerunt retardati.* E contra Protestantium numero quidam aperte Cæsarianarum partium se ferebant: ut Albertus & Joannes Brandeburgici, Mauricius & Augustus fratres Duces Saxonie, & alij, qui Augstana quidem erant Cōfessionis, sed à Smalcaldico federe alieni. Etsi vero Imperator tamquam benignissimus Princeps initio nihil intermitteret, ut eorum quos alieniores à se esse animadverterebat, animos sibi reconciliaret; interim tamen, cum prudens militiæ dux, ad bellum omnia diligenter præparabat, ut qui pacem ferre non possent, bello eos persequeretur; & ad obedientiam reduceret; non ignorans, præcipitibus morbis præcipitia adhibenda esse remedia. Sed & facile intelligebat, Germanos natura feroces, nova insuper iam Lutheri religione imbutos, sine vi domari non posse. Jam ante omnia illorum consilia & conatus exploraverat, in primis ex colloquio quod per Galliam iter faciens, cum rege habuit. Hoc loco si paullulum digrediar, & aliquid à proposito nostro non alienum, quod quæ apud neminē scriptorum, quod sciam, extet, indicem, Lectori rem me non ingrati facturum puto.

II. *Jacobus Matignonus, Franciæ Marefchallus, qui Henrico III. & IV. regnantibus Aquitanie summa cum laude præfuit, mihi narravit, Annæ Memorantio Franciæ Conestabili post prælium San Laurentianum captivo, se in eadem custodia asservato, audiente, à quibusdam Protestantibus fuisse exprobratum, quod omnia quæ cum Rege secreto egerant, Imperatori prodidisset: idque Granvellanum postea non dissimulasse, & Regem ipsum ista se inscio per Conestabilem Imperatori enunciata, per Langæum Legatum suum, ad Smalcaldici federis Principes sese excusasse. Tum Co, nestabilem omnem rei seriem exposuisse, nimirum, quum forte Imperator in sermone quem cum rege habebat, magnatis cuiusdam Hispani fecisset mentionem, qui rogatus ut Carolum Borbonium hospitio suo exciperet, his verbis responderit:*

Inro